

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **D. S.**

skazanego za przestępstwo z art. 288§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 7 stycznia 2026r.

na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

kasacji Prokuratora Generalnego

wniesionej na niekorzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 24 kwietnia 2025r., sygn.

akt II K 326/25

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia
o karze i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu
w Opolu do ponownego rozpoznania.**

Jerzy Grubba

Waldemar Płóciennik

Kazimierz Klugiewicz

UZASADNIENIE

D. S. stanął pod zarzutem tego, że w dniu 4 lutego 2024r., w O. przy ul. J. , poprzez kilkukrotne uderzanie pięścią oraz kopanie nogą dokonał uszkodzenia mienia w postaci panelu dyspozycji i panelu kabinowego dźwigu osobowego, powodując ich wgniecenie, czym spowodował łączne straty w kwocie 5.398,92 zł na szkodę Spółdzielni Mieszkaniowej w O.,

tj. popełnienia przestępstwa z art. 288§1 k.k.

Wyrokiem nakazowym z dnia 24 kwietnia 2025r., wydanym w sprawie o sygn. akt II K 326/25, Sąd Rejonowy w Opolu uznał **D. S.** winnym popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 288§1 k.k. i na podstawie tego przepisu, przy zastosowaniu art. 37a§1 k.k. wymierzył mu karę roku ograniczenia wolności, zobowiązując go na podstawie art. 34§1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35§1 k.k., do „wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na wskazany w postępowaniu wykonawczym cel społeczny”.

Sąd orzekł ponadto o środku kompensacyjnym oraz o kosztach postępowania. Powyższe orzeczenie uprawomocniło się nie będąc skarżone przez żadną ze stron postępowania.

Obecnie kasację od tego wyroku, na niekorzyść skazanego, wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze ograniczenia wolności, podnosząc zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego, a mianowicie art. 413§2 pkt 2 k.p.k. i art. 35§1 k.k., polegającego na orzeczeniu wobec oskarżonego **D. S.** kary roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny, bez określenia wymiaru czasu tej pracy w stosunku miesięcznym, co czyni wydany wyrok niewykonalnym w tym zakresie.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opolu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k. Zaskarżone orzeczenie zapadło bowiem z

rażącą obrazą przepisu art. 413§2 pkt 2 k.p.k. oraz rażącym naruszeniem prawa materialnego.

Art. 413 k.p.k. określa elementy, które winien zawierać każdy wyrok. Takim elementem, zgodnie z §2 pkt 2 tego przepisu, jest m.in. rozstrzygnięcie co do kary, które powinno być wyczerpujące i, co oczywiste, winno odpowiadać regułom prawa materialnego (*vide*: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2019r., sygn. akt III KK 138/18).

Stosownie do treści art. 34§1b k.k. sąd zobligowany jest do określenia przynajmniej jednej z form wykonywania kary ograniczenia wolności określonych w §1a tego przepisu, tj. obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne lub potrąceniu od 10% do 25% wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym. W przypadku zaś gdy Sąd decyduje o orzeczeniu kary ograniczenia wolności w pierwszej ze wskazanych wyżej form, musi, na podstawie art. 35§1 k.k., określić wymiar tej kary w stosunku miesięcznym.

W przedmiotowej sprawie zaistniała opisana w kasacji sytuacja, a mianowicie Sąd wymierzył skazanemu karę roku ograniczenia wolności i na tym poprzestał, nie czyniąc zadość wskazanemu wyżej wymogowi wynikającemu z art. 35§1 k.k.

Uchybienia, których dopuścił się Sąd, należało uznać za rażące i mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, bowiem wada wydanego wyroku skutkuje w rzeczywistości brakiem możliwości wykonania orzeczonej kary, a jej konwalidowanie nie jest możliwe na etapie postępowania wykonawczego.

Zważywszy na powyższe, kasację należało uznać za oczywiście zasadną, uchylić wyrok Sądu Rejonowego w zaskarżonej części i przekazać sprawę w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien mieć na uwadze powyższe uwagi i orzec karę odpowiadającą wymogom kodeksowym.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł]

Jerzy Grubba

Waldemar Płóciennik

Kazimierz Klugiewicz